

פרק'ת בלק

וירא בלק בן צפור וגוי. רבי שמעון אמר, וינא, איזו ראייה ראה? ודי ראייה מפש ראה במשכור החקמה, וראה בעיניו. ראה במשכור החקמה, כמו שפטוב (בראשיתכו) וישקוף אבימלך מלך פלשתים מה זה פלשתים بعد החלון. מה זה بعد החלון? כמו שנאמר (שופטים ח) بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא. (אלא) (דלא) חלון החקמה של זנבות שלו הפווכבים, והם חולוני החקמה. ויש חלון אחד שככל החקמה שורה בו, והוא מי שרואה בעקר החקמה. אף כאן וירא בלק, בחקמתו.

בן צפור, כמו שאמרנו. אבל בן צפור מפש, שהרי בפשיו היו בכמה מינים של אותה צפור. לוקם צפור, מפשכש בעشب, מפריח באוויר, עושה מעשים ולוחש לחשים, ואיתה צפור היהה באה ואותה עשב בפייה. (פורחת באוויר) מצפצפת לפניו. ומכנסה בכלוב אחד. מקלט קטרת לפניה, ומודיעה לו כמה דברים. עושה בפשיו, והעוף מצצף, פורח וטס אצל גלי עיניהם ומודיע לו, וזה בא. וכל דבריו באויה צפור היה.

יום אחד עשה מעשייו, ולקח אותה צפור, ופרקתה ורקלבה והחעפכה ולא באה. קיה מצטרע בנפשו. עד שהגיעה, ראה שלhabת אש אחת טסה את ריה ושורפת כנפיה. אז ראה מה שראה, ופחד מלפני ישראל. מה שמה של אותה צפור? ידו"ע. וכל אלו שמשמעים ויודעים להסתמך ב匝פור הוז, לא יודעים

בשפחה כמו שבלק ידע. וכל החקמה שידע, באויה צפור

פרק'ת בלק

(דף קפ"ד ע"ב)

וירא בלק בן צפור וגוי. (במדבר כב) רבי שמעון אמר, וירא, מא ראייה חמא. ראייה ודי מפש חמא במשכור החקמתא, וחמא בעיניו. חמא במשכור החקמתא דחכמתא, כמה דכתיב, (בראשית כו) וישקוף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון. מאי بعد החלון. כמה דעת אמר (שופטים ח) بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא (אלא) (ס"א ודי) חלון דחכמתא דזנבי שליליהון דככבייא, וainונן חלוני דחכמתא. ורק חלון איתך הכל חכמתא ביה שרייא, ובזה חמי מאן דחמי במקורו דחכמתא. אויך הכא וירא בלק, בחקמתא דיליה.

בן צפור, כמה דאמרו. אבל בן צפור מפש, דהאחרישוי הו בכם זינין דההוא צפור, נטיל צפור, מפשכש בעשבא, מפרח באוירא. עביד עובדין ולחייב לחייש, וההוא צפור היה אתי, וההוא עשבא בפומיה, (ס"א מפרח באוירא) מצפצפה קפיה. ואעליל ליה בכלוב חד. מקלט קטרתין קפיה, וアイחו אודע ליה כמה מלין. עביד חרשוי, ומפצפה עופא, ופרח וטס לגבי גלי עיניהם, וודע ליה. וアイחו אתי. וכל מלוי בההוא צפור הו.

יומא חד עביד עובDOI, ונטיל ההוא צפור, ופרח ואזל ואותעכט, ולא אתה. היה מצטרע בנפשיה. עד אתה, חמא חד שלחו בא דאסא דטס אבתיריה, ואוקיד גדרפי. בדין חמא מה דחמא, ורחליל מקמייהו דישראל. מה שמייה בההוא צפור. ידו"ע. וכל אינון דמשמעי וידען לשמשא בההוא צפור, לא ידען חרשוי, כמה דהוה ידע בלק. וכל חכמתא דהוה ידע, בההוא צפור היה